

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak: Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint. Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.	Felelős szerkesztő: Cs. Szabó Kálmán. Szerkesztő és laptulajdonos: Becsek Aladár.	Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 10 kr. A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda
---	--	--

Korszellem.

A mai kornak uralkodó eszméje, vagy hát fővonása a humanizmus. A görög és római műveltségnek pusztán az ember volt az alapja és ez volt egyúttal czélja is. De nemcsak az embert mérték a régiek az ember mértékével, hanem erre a mintára alkották isteneiket is. A természet, Isten és ember hármasságát tükrözi vissza az egész ókori műveltség. E műveltségből hiányzott az ember egyetemes eszméje. A keresztény műveltség, Krisztus egyszerű tana új eszmét, új pezsztést hozott a világba, az általános egyenlőség és általános szeretet törvényét. Az ókori tiszta naturalizmus tehát elérvén legmagasabb fejlődését a görögök állami s társadalmi intézményeiben — a római átmeneti korszak letűntével — a középkornak egyoldalú idealizmusában találta meg nemcsak legszélsőbb ellentétét, hanem egyúttal sirját is. E két ellentétes irány közül azonban egyik sem tudja az embert teljesen megnyugtadni; nem pedig azon egyszerű okból, mert mindkettő egyoldalul fogja fel az embert. Az ókorban a természeti, a középkorban a lelki szépség volt a főczél, a varázserő, a mindent mozgásba hozó és küzdelemre hívó korszak. Az első hidegen hagy, mert az egyszerű természeti szép mai nap már nem képes lelkünket teljesen lefoglalni, az utóbbi pedig, midőn mindabból, mi bennünk természeti, még a létezés jogát is megtagadni törekszik, meghasonlásba hoz bennünket saját magunkkal, s inkább viszársiaszt, mint magához fölemel. Egyesíteni hát, kibékíteni a kettőt, vagyis megadni a testnek, a mi a testté, s megadni a léleknek, a mi a lelket megilleti, ez jelszava az új kornak. Természetes, hogy a küzdelem e téren nincs befe-

jezve, vagy jobban mondva a humanizmus, az ó- és középkor ellentétes irányainak testvéries egyesülése: az az embert egész lényegében fölkaroló korszak, állam-társadalmi életünkben, még nem ulti meg teljes diadalát. De a harc maga folyamatban van minden téren; intézményeink magukon hordják a küzdelem bélyegét. A tudományos és szépirodalom egyaránt visszatükrözik a szellemi harcot, melyet az ó- és középkor vezéreszméi: a naturalizmus (mai túlzásában materializmus) és az idealizmus vívnak egymással; a realizmus azonban jelenleg még túlsúlyban van, a múlt kettészakadt, a jövő még nem bontakozott ki. A tiszta idealizmus elvesztette trónját már a költészetben is, sőt az idealizmus szélsőségei helyett, a realizmus szélsőségei jelentkeznek; az idea trónját a materia foglalta le. Ez nemcsak a politikai életre, hanem általában a társadalmi életre is ráillik.

A gyakorlat terén a könnyű és csak az érzéki megélhetés a főfeladat, s mellette háttérbe szorúl, vagy éppen eszközé lesz minden, mi az embernek nemesebb voltára vall. A művészet általában a realizmus zsoldjában áll, míg a színház legtöbb esetben ma már nem a művészet temploma többé, hanem az erkölcsi és aesthetikai rútnak kiállító helyisége.

Maga az irodalom is érezteti irányban és stílusban egyaránt a realizmusnak nyerseségeit. A ponyvára szánt irodalomban még nem ultiünk meg. Megbocsátjuk a humorisztikus sajtónak is, ha benne az elmésség álarca alatt, izléstelenység nyilatkozik. De, ha ezek számára találunk is mentséget, a szoros értelemben vett szépirodalomban az izléstelennek, a rútnak felvétele már megbocsáthatatlan bűn. A realizmus nyersségeivel találkozunk a politikai sajtó támadó és védő cikkeiben, a tudományos bírál-

atokban, a polgári becsület megvédésére beküldött nyilatkozatokban és végül a mindennapi társalgásban; a komolyabb társalgáson meg gondolat-szegénység vonul végig s a vélemények eltéréseken az eszméknek és okoknak helyét, durva hang és sérteni akaró személyeskedés foglalja el.

Elvitázhatatlan tény, hogy míg az idealizmus a maga egyoldalúságával keserű csalódásoknak okozója, úgy az is való, hogy a nyers realizmus útján kikerülhetetlen az elaljasodás.

De nem szabad a jövőt sötét színben ki-festeni. A harc szemlélhető mindenütt a humanizmusnak alkotó elemei, a realizmus és idealizmus között. Egyesülnie kell a kettőnek. A humanizmus eszméje van a zászlókra írva; ezen eszmét kell a költészetnek és általában a szellemi életnek vezérelvül fogadnia, ha a szívrelélekre nemesítve hatni akar. És nincs okunk kétségbeesni az emberi nem jövő sorsa miatt. Az emberiség művelődésének evolutióját szemlélve, a cultura fejlődésében nem láthatunk soha visszamenést. Minden látszólagos stagnáció csak előkészítése a talajnak új eszmék meggyökereztetésére és megteremtésére; minden esetleges bukás csak egy-egy lépcsője a haladásnak, a mely fokozatos, mint a milyen a természet titkos működése. Télen is csak azért szünétel látszólag a természet erőinek életnyilvánulása, hogy tavaszkor megizmosodjék — új tevékenységre. Idézzük Madách szavait. Midőn Lucifer Ádám-mal az űrben repülve elsorolja azon sikertelen harcokat, melyeket Ádám eszméinek érdekében vívott, ez nyugodt méltósággal felel neki:

„Igaz, igaz, de mintegy bármi hitvány Volt eszmém, akkor mégis lelkesített, Emelt és így nagy és szent észme volt. Mindegy, kereszt vagy tudomány, szabadság Vagy nagyra vágy formájában hatott-e, Előre vitte az ember nemet.” **N. G.**

Négy levél.

Írta: **Benedek Elek.**

II-ik levél.

Kedves Bándi,

Ön arra kér engem, hogy csak egy szót válaszoljak levelére: *igen* vagy *nem*. Hogy most mondjam, most, levelének olvasása után: „beszéljen a mavával!”

Igen, vagy nem... Hiszen, ha az volnék, a ki *tegnap* valék, könnyű volna a válaszom, habozás nélkül írnam le akár az igen-t, akár a nem-et. De értse meg, Bándi Miklós, hogy Szemerjai Margit, a ki önnek tegnapelőtt azt mondta: „beszéljen a mamával!” — volt és nincs többé. Nézem, hosszan nézem arcomat a tükörben, de egy idegen leányt látok ottan. Más az arca, más a szeme, a szemének a csillogása — ki ez a leány? — önkéntelen kérdem.

Bándi Miklós, ön megírta nekem az élete történetét. Megírta, hogy az egyetemi tanár és képviselő, az előkelő társaságok „lelke”, a ki előtt nyitva állanak a szalonok: egy szegény, földhöz ragadt jobbágnak a fia. Hogy az az előkelő megjelenésű fiatal ember, a ki a legujabb divat szerint öltözködik, finom szivarokat szí, jár a kaszinóba, ott van a turfon, ott van mindenütt — még nem olyan régen kiéhezett arcú diák volt, a ki odahaza éjjel-nappal siratott egy öreg ember s egy öreg aszszony. De a kik most olyan boldogok s a kiknek

ön szeretné megaranyozni az utolsó napjait... Kivel? Velem.

Velem!

De, Bándi Miklós, tudod-e, ki vagyok én?

— Tudom, tudom — mondod te — egy cs. és kir. kamarás és egy bárónő egyetlen leánya.

Nem tudsz semmit, Bándi Miklós. Az apám cs. és kir. kamarás. Ez igaz. — Az anyám bárónő. Ez is igaz. De aztán többet te sem tudsz rólam.

Uram, vessen meg engem, de mikor azt mondtam önnek: szeretem én is, beszéljen a mamával, — *hazudtam*, nem éreztem én ön iránt szerelmet. Nem, egy szemernyit sem. Mint olyan leány, a kit *okosnak* neveltek: minden kelléket megtaláltam önben, a mi egy Szemerjai Margit férjévé kvalifikálja. Előkelő állás (hozzá még fiatal korban), előkelőség a viselkedésben, könnyed mozgás a társaságokban, szép termet és arc, melyen a szem megakad — s hogy mindezekhez nem hiányzik a *családi* föltétel is: erre nem is gondoltam. Olyan természetesnek találtam, hogy ön jó erdélyi családból való, hogy sértésnek vettem volna a kérdezősködést. Hisz ráérünk arra még az — *eljegyzés előtt* is. Ha valaki nekem még egy hét előtt azt mondja, hogy a te kezdet megkéri egy nemtársaságbeli ember: kinevetem. S mindenre gondoltam volna családunk ismerősei közül, csak önre nem, egyedül önre nem, Bándi Miklós! Jaj nekem, ezerszer jaj, ha valaki más mondja, hogy ön paraszt szülők gyermeke! De jaj, százszor jaj ak-

kor is, ha ön nem őszinte s akkor mondja meg, mikor már szavam, becsületelem megtiltotta volna a visszalépést nekem!

Szerelem nélkül megyek önhez, a mi világunk könnyű gondolkozásával: elég rokonszenv, minek a szerelem? Életem annyit változik, hogy ezentul nem a mamával járok, hanem az ön oldalán. Ön elvisz engem mindenüvé, a hová vágyakozom: bálba, hangversenybe, a turfra, a Stefánia-utra, a kioszkba, fürdőbe. Kifogástalanul elegáns és korrekt az életünk. Én szívesen vagyok az ön oldalán, mert hisz ön szép ember, előkelő ember, szellemes ember, udvarias is; s ön is szívesen lát engem az oldalán, hisz én nem vagyok olyan csunya, liba sem vagyok, tudok öltözködni, háziasszony tisztjét szeretetreméltóan betölteni...

Hát ilyenformán képzeltem én a házaseletet. S mikor a pap áldást ad reánk, ön kivisz a vasúthoz és Velence helyett Brassóba vált jegyet: jerünk édesem, az én szüleimhez. A kik egyszerű, de becsületes, jó népek!

Megborzadok, egész valómban reszketek, ha meggondolom, hogy mily rémülettel töltött volna el e váratlan fordulat. Hogy én Szemerjai Margit, egy jobbágy-családdal kerülök atyafiságba! Irtoztató! Irtoztató! Sokkal üresebb volt a szívem, hogy amugy is boldog, igazán boldog lehetett volna a mi frigyük, de hát éltünk volna azért szépen, sőt tán másoktól irigyelten is. De a mi erre következik, az már

Belföld.

A Székelyföld közigazgatási helyzetének javítása. A kereskedelemügyi miniszteriumban e hó 17-én tartották meg a Székelyföld közgazdasági helyzete javításának kérdésében összehívott ankétet. Az ankétén részt vettek a miniszteren, államtitkáron és néhány tisztviselön kívül *Pótsa József* valóságos belső titkos tanácsos, *Hallerkeői gróf Haller János*, *Mikó Árpád*, *Mikó Bálint* főispánok, *Bernády György*, *Szentiványi Kálmán*, *Székely György*, *Benke Gyula*, *Sándor József*, *Weisz Berthold*, dr. *Papp Sámuel*, *Dániel Gábor*, dr. *Neumann Ármán*, *Lukács Béla*, *Beksics Gusztáv*, *Egyedi Arthur* és *Györffy Gyula* képviselők, végül *Tauszig B. Hugó*, a marosvásárhelyi kereskedelmi kamara elnöke.

Szterényi József min. osztálytanácsos előadta a javaslatot. A tanácskozás során a miniszter Beksics Gusztáv kérdésére kijelentette, hogy a földvársepsiszentgyörgyi vasút kiépítése tervbe van véve. Györffy Gyula csatlakozik Lukács Béla azon véleményéhez, hogy első sorban a Szászrégenig vivő vasutat és a székelyudvarhelyi csatlakozását kell létesíteni, azután azt véli, hogy új közvetlen csatlakozást kell létesíteni az államvasutakkal és pedig Ágostonfalvánál és Bikszádnál. Daniel Gábor, Szentiványi Kálmán, Neumann Ármán és Papp Samu föl szólalása után a miniszter ígérte, hogy a tervek megvalósítását tőle lehetőleg támogatni fogja. A székely tanoncok visszatelepítése is szóba került s e kérdéshez Szentrényi József, Lukács Béla, gróf Haller János, Mikó Árpád, Szentiványi Kálmán, Pótsa József és Sándor József szólottak, kiemelve, hogy a visszatelepedési hajlam már is észlelhető. A miniszter új tanműhelyek berendezését ígérte. A kormány, az előadó jelentése szerint, a székelyföldi háziipari és magánosok által létesített gyári vállalatokat ezután is támogatásban fogja részesíteni és gondja lesz rá, hogy új háziipari foglalkozások vándortanfolyamok útján meghonosíttassanak ott, ahol arra az előfeltételek megvannak és az érdekeltség is hajlandó áldozni.

Színház.

Szombaton, 14-én, Prém József pályadíj nyertes színműve *Adorján báró* került előadásra. Ebben volt a drámai személyzet bemutatkozása. Mielőtt tovább mennénk, meg kell jegyeznünk, hogy a társulat ilyen darabok előadására is, jó s talán kitűnő erővel rendelkezik. Éppen ezért választhattak volna más darabot bemutatásul — nem ezt. *Adorján báró* egyike a leggyengébb daraboknak, melyek valaha színrekerültek, de hiába az újdonság ingere, gondolták hatni fog. Sovány mese, erőltetett bonyodalom, fonák jellemek. — Magukról a szereplőkről csak jót mondhatunk. *Rápolthy Katinka* gondos alakításában mutatta be Szidónia grófnőt. Már egyszerű megjelenése is hódító. Játéka, hangja, mozdulatai pedig egyikévé teszik a legjobb vidéki drámai színésznőnek. Méltó játszótárs volt neki *Bagi Gyula*, ki a darab legnehezebb szerepét, a morfinista Mindszenthyt játszotta. Előadásán látszott a gazdag tanulmányozás, a szerep teljes átértése. Valóságos művészileg adta szerepét, habár némely helyt túlzott is. Nagyon jók voltak *Tóth Elek*, ki *Adorján* haláltán

szerepét igyekezett kiaknázni és *Markovits Margit*. A többiek is meglehetősen jól játszottak.

Vasárnap, 15-én, *A gyimesi vadvirág*, e darabbal feltűnt Géczy Pista 1000 frt pályadíjat nyert népszínműve ment. Még mindig hullott a tegnap megkezdett eső, azonban nem volt olyan rémes kopogása a szinkör fedelén, nem zavarta annyira az előadást, minek okát különben akkor a gyér számú közönségnek lehetett tulajdonítani. Daczára a nehezen megközelíthető szinkör, a csuf, esős időnek, a ház telve volt, de hisz vasárnap volt s már hire volt a társulat kitűnőségének. A darabot meg nézni érdemes volt már Csura harangozóért is (*Breznay*), melyet valóban kitűnően interpretált. A Gyuri szerepe meg igazán fölőtte alkalmas arra, hogy a baritonista énekes megmutassa mit tud. *Bethleni*, ki a társulat baritonista énekes, ezuttal mutatkozott be csak igazán és meglehet elégedve, a mai esttel, mert hát a közönség is meg volt vele elégedve, s kegyeibe fogadta a rokonszenves művészt. Magdolna szerepében *Pogány Janka* igen kedves volt, s már annyira behízelegte magát fesz-telen modorával a közönség szívébe, hogy pusztá megjelenésére is tüntetnek mellette. Aranyos volt a kis vadgalamb, *Mária (Lévay Margit)* is. A czukros kis művésznő a mellett, hogy kedvesen játszik, kellemes hangja van, okosan tud szép szemével nézni, hogy a társulat ez éneklő naivája, a maga üdeségében, valósággal kis látványosság. *Borbély Sándor (Marci)* édes apiaival, Csúrával, meg gondoskodtak a derűtségről, mely elég sűrűn jelentkezett a nézőtéren. Igen jó volt *Bagi Gyula* is.

Hétfőn, 16-án, *A két asszony*, Verney szép, fülbemászó operettje került féltett ház előtt színre. A darab sikerének oroszlánrészre feltétlen a *Pogány Jankáé*, ki a két asszony hálados szerepét minden egyes részletében igazi művészi ambícióval és kiváló izléssel játszotta meg. Ugyancsak fényes művészi sikert aratott *Bethleni (Pierre)* is, és a ki *Teréznek (Lévay M.)* méltó vőlegénye volt. *Németh János* Mirasol csendőrkapitány szerepében igen jó volt. Gyönyörű, érczes hangjával a közönséget mindannyiszor elragadta, kit a nyíltszínen is többször megtapsolt és felvonás után is függöny elé szólított. Kedves volt *Borbély (báró)*, ki nemcsak kitűnő komikusnak bizonyult hanem igen jó rendezőnek is. Érthetetlen azonban, hogy miért nem poroltatták ki a függönyt és miért nem separtetik le a színpadot. Minden függönylebotcsátáskor olyan erős prűszklősi viselkedés fogja el az embert, hogy ha mindannyiszor vissza nem fojtaná — remek koncertet rendezhetne. Különben ez a felvonások alatt is megtörténik, a midőn egy-egy hosszuruhás hölgy gyorsan megfordul, vagy mérgesen távozik a színpadról.

Kedden, 17-én, *Echegaray* hatásos drámája *Folt, a mely tiszti*, vonzott nagyszámú közönséget, a még mindig középkori sötétségbe burkolt szinkörbe. A darab nem ismeretlen az újság olvasó közönség előtt — melyet január hóban adtak először a Nemzeti Színházban, s a mely azóta 25 előadást ért meg és temérdek pénzt hozott a kasszába — s így azt bővebben ismertetni már helyszűke miatt is lehetetlen, annyit azonban megjegyzünk, Don Lorenzonak alig indokolható eljárásán indul meg a dráma és egy kis papirosan, egy olvasatlan levelen fordul meg és fejeződik be, bizony ez egy kissé erőltetett. Tény, hogy minden egyes szereplőnek megvan a maga karakterisztikus vonása, s talán éppen ez, s a szereplők ügyessége juttatta a darabot már a legelső előadásnál s a következőknél érvényre. *Rápolthy Katinka* finom izlése, az ő intelligenciája egy pillanatra sem hagyta cserben, s az ő kedves, megkapó egyéniségéhez nagyon jól illett a Matilde szerepe. Szerepeinek drámai mozzanataiban meggyőző erővel bizonyította, hogy milyen sikerrel uralkodik a drámán. Így utolsó felvonás végjelenetében olyan meglepő erőt fejtett ki, hatást produkált, hogy a milyent vidéki színpadon egyáltalán nem vártunk. A zsufolt ház egész estén át az ő nagy művészetének hatása, idézete alatt állott, és a kiváló művésznőt szakadatlan óvációban részesítette. Jó pártnerre volt *Bagi Gyula* Fernando szerepében. A másik fő női szerep *Enriqueta, Markovits Margit* kezében volt és a szerep intenciójának megfelelő, rosszindulatú, cselszövényei következtében folyton aggodalomban élő nőt, szintén kitűnően alakította. Jók voltak, szerepök szintén igen ügyesen játszották meg *Ke-*

reszlessy A., Györe, Szathmáry, Tóth, ki már az első felvonás végén úgy elment Bataviába, hogy onnan többé — legnagyobb sajnálatunkra — nem tért vissza. Dicséret érdemi meg külön is *Bagi Gyulát*, kinek az egész darab precíz, összességű játéka, mint rendezőnek köszönhető. Mint sajnálatos tény kell felemlítenünk, a színpadról balra ülők folytonos panaszt, a sokszor kiállhatatlan erős légvonatért.

Szerdán, 18-án, *Bányamester*, Zeller világhírű operettje került színre, czimszerepben *Bethlenivel*, ki már a megszokott érzéletes hangjával énekelte a bányamester fülbemászó kerिंगőjét, *Tibor Lórika* Frichtenau grófkisasszony szerepét játszotta és ismét elbájolta a közönséget poétikus alakításával, meleg, csicsérgő énekével, szeretetreméltó egyéniségének varázsával. A duettben csak úgy csillogtatta polioraturájának gyémántjait, a kerti jelenés nagy kettősében pedig meghatott szívhez szóló énekével valósággal elragadta a közönséget, mely egész este szíves óvációkkal ünnepelte a bájos művésznőt. *Pogány Janka* szintén bőven részesült az ünnepeltetésben, a ki már régebben kiváló tehetségű, kecses primadonnának bizonyult és a mi fő, igazi temperamentum van benne, szívvel-leléssel játszik és kerüli a mesterkéeltséget. Olyan egyszerűen, tisztán játszta végig *Nelli* szerepét, minden affektált kedvesség, szavalás és kiabálás nélkül. Igen jó volt *Breznay (Zwock)*, ki meggyőzőtt arról, hogy az életben sokkal könnyebben lehetünk komikusok, mint a színpadon; felesége *M. Nagy Mari* kitűnő komika volt. *Németh (Roderik herczeg)* erős, mély érzésű tiszta hangjában volt alkalmunk újra gyönyörködni. Mindössze még egy párszor láttuk játszodni, hallottuk énekelni, s már az első szereplésével egyszerre azonnal, tartósan meghódította a közönséget. Csakugyan páratlan egy ember. Ugy lelkesít éneke, ugy gyönyörködtet, elragad, visz magával a hetedik mennyekbe. Ritka tenorista, mindvégig egységes és modern alak, olyan keresetlenül játszik, oly könnyedén énekel, a ki kerül minden eszközt, a melyet rendszeren hatás előidézésére szoktak felhasználni, s talán éppen ez, meg páratlan tiszta, érczes hangja, hogy a közönség szinte vágyik utána, ha nincs a színpadon. Igazán csodálkozunk azon, hogy — ha bár a vidéki első szintársulatok egyikénél — vidéken van. — Nagy hiba esett a darab befejezésénél, mivel nem tudta a közönség mehet-e már? Tétovázásán segített az, hogy megnézte a színpadot hány felvonás, minthogy pedig négy volt és az lejárt — hazaindult. A 4-ik felvonásból kihagytak valami keveset, s ez tüntette fel úgy, mint be nem fejezett cselekményt. Az egész darab rendezése azonban kifogástalan jó volt, s a szereplők bebizonyítottak azt, hogy a sugót egyszerűen szükséges rosznak tekintik.

Csütörtökön, 19-én, 1848. (Hadak útja) került bemutatásra. Irta és zenéjét szerezte Verő György, s ez év márczius 15-én került először a Népszínházban bemutatásra. A mozgalmas darabban is szerepel Bem, Petőfi s feltűnnek a szabadságharcz ünnepelt alakjai. A darab a márczius 15-iki pesti eseményekkel kezdődik, s megjelennek az első magyar kormány tagjai is. A színpadon nagy tömeg mozog korhű öltözetben. A szerző cselekményt is vágított a látványosságok sorozatába. Két székely férfi versenyez egy asszonyért. *Darkó György (Bagi Gy.)* ugyanis elhagyja a feleségét, hogy résztvegyen a szabadságharczban, míg *Balta János (Szathmáry L.)*, ki *Darkó* feleségét szereti, az elenséghöz pártol és bosszt esküszik, de maga pusztul el. *Darkó* legyilkolja, midőn az a feleségét már-már megkerítettnek hiszi. Van egy szerelmes leány is *Anikó (Rápolthy Katinka)*, ki katoná ruhát ölt. Bem (*Vihary*), Petőfi (*Tóth*), a piskii csata a közönségre el nem tévesztheti a hatást. Mint díszletet lehetett látni a hadak útját, a mint *Csaba* vezér hozza a levegőben a székelyek segélyére a hunokat. Az ünnepélyes hangulatot a látványos színmű egész folyamán megtartja a nézőben, s a darab az eredetitől eltérőleg azzal végződik, hogy ő felsége mell-szobra felett *Geniusz* tartja a palmaágat, mialatt a himnusz felhangzik. Különös idea a szerzőtől a két örmény pár illetéknéppen szerepeltetése, habár azt gyermekeikkel menten helyrehozatja úgy annyira, hogy még leányukból is katonát csinál. A darabot nagyban emelte *Pogány Janka* játéka, s kétségkívül a *Rápolthy Katinkáé* is, azonban nem értjük, hogy egy társalgási művésznőt miképpen alkalmazhattak ez énekes szerepre. Az egész jó, összességőan ment, de többet követelnünk egyáltalán nem lehetett, mivel nem feledehettük el azt, hogy vidéken vagyunk.

Pénteken, 20-án, *Troubadour* Verdi gyönyörű zenéjű operája került színre. Minden egyes főszereplő oly gyönyörűen alakított, hogy annak bővebb bírálatába bocsátkoznunk egyszerűen fölösleges. *Németh* ugy megalta helyét, oly fönségesen énekelte dalát, oly kedvesen alakította szerepét, hogy az valóban — minden különös figyelemfelhívás nélkül is — tiszteletet parancsoló volt. Csinos megjelenésű, édes hangú *Troubadour* volt, a ki szerepének drámai részét is nagyon ügyesen látta el, s fényes kosztüme is segített, hogy szerepét teljesen érvényre juttassa. *Tibor Lórika* oly elbájolóan énekelte *Leonórát*, hogy szinte megbűvölte a közönséget, szeretetreméltó egyéniségének varázsával, kiváló énekművészetével, poétikus játékkal. *Pogány Janka* kitűnő czigány nő volt, s erős, tiszta hangjával bőven aratta a tapsokat. *Bethleni* (Luna gróf) szintén ügyesen játszta végig szerepét, s kedves bariton hangjával nagyban hozzájárult az est sikerének emeléséhez. Minden egyes szereplőnek jól kijutott az igazán megérdemelt tapsokból, s ez esttel újból megerősítették, bebizonyítottak művészi értékök. — Teljes elismerés illeti meg *Biharyt*, ki az operát oly jól tanította be a szereplőknek, s egész östve ügyesen dirigált. Megróvást érdemel öszintén szólva közönségünk, hogy még ez östve sem töltötte be teljesen a szinkört, holott a darabot felemelt helyárák nélkül adták.

Szombaton, 21-én, *Gróf Majláth Gusztáv* püspök tiszteletére *V. László király* tragédia ment.

Újdonságok.

A közigazgatási bizottság küldöttsége — mely az e hó 11-én tartott köz. biz. gyűlés határozatából olyan czéllal kereste a minisztert, hogy a székelyudvarhelyi — zetalaka — gyergyói útnak Csik-

nem is boldogtalanság lett volna. Lábaím elé hordhatta volna a világ minden kincsét, szerelme kiapadhatatlan forrása lehetett volna a gyöngédségnek. figyelemnek: gyűlöltem volna önt, mert kelepcebe csalt! Ezt a vádat szerelmének mélységes tenger-vízével sem mosta volna le.

De ime, most itt áll ön előtttem, s ah, megsemmisülve tördelem a szókat: bocsásson meg, uram, bocsásson meg! Látom, mint nő alakja szédlítő sebhességgel s mint zsongorodik össze a büszke, gögös Szemerjai Margit. Mily nagy ön s mily kicsiny én!

Miklós. Bándi Miklós, fogd meg a kezemet s emelj, emelj, mert elsüllyedek! Áraszd reám szívednek melegségét, hogy oly mélyen s igazán tudjalak szeretni téged, mint te a — szüleidet. Azokat az öreg embereket, a kik nap-nap után csinosítgatják, virágozzák számunkra a kis szobát; a kik mindegyre kitipecnek-tapoknak az utcára, hogy nem jönnek-e a fiatalok? A fiunk, a Miklós fiunk, a ki annyit nyomorgott s s ki most olyan nagy ur s a menyem-asszony, az aranyhaju menyemasszony, a kinek az öreg asszony szeretné megcsókolni hófehér arcját, kis kezét. Ah, az én arczomat, az én kezemet! Én, én, én ha megcsókolhatnám már azokat a kerges kezeket, melyek a porból téged fölemeltek, csak azért, csak egyedül azért, — mert érzem, hogy Istenek végtelen kegyelme van velem — hogy most te meg fölemelj engem lelki nyomorúságomból!

Miklós! Hallgass ide. Üres szívem megtelt soha nem ismert érzelemmel. Kezedben a sorsom, tied

vagyok. Szemerjai Margit, a kinek te szerelmedet megvallád — nincs többé. Egy új Szemerjai Margit áll előtted, a ki neked vall szerelmet. Mit nekem a világ! Nem törődöm vele. Szeretnék fönt lenni a legmagasabb hegynék az ormán és onnan kiáltani: Bándi Miklós engem szeret!

Te Miklós, te nem érted azt, hogy mit tesz az, mikor valaki egyszerre csak megérzi, hogy szíve van. Te nem érted, mert neked mindig volt szíved. Nekem csak azóta van, mióta leveledet olvasám, olvasom és olvasni fogom mindig, valahányszor szükségét érzem annak, hogy az Istennel beszéljek.

Gyere, gyere, beszélj a mamával. Jóhatsz, repülhetsz. Apám, anyám tudnak mindent. Apa olvasta a levelet. Mama hallgatta. Apának arca — ah, mily élesen figyeltem! — egy pillanatra elborult. A mama elsápadt. De... aztán egyszerre csak — ó, ha látta volna! — megeredt a könny az apa szeméből szavai zokogásba fultak — s a levélnek még végére sem ért, egymás kebelén sirtunk mindhárman.

— Ó, Istenem, — zokogott édes apám — köszönöm neked, hogy fiú helyett fiut adtál nekem!

S a komor arczón, mely Andor testvérem halála óta nem vidult fel soha — ime mennyi öröm fénye ragyog.

Miklós! Te már megaranyoztad az én szüleim utolsó napjait. Most már rajtad áll, hogy én is meg-aranyozzam a te szüleidét. Parancsolj velem! A tied

Margit.

vármegye területére eső, még mindig kiépítetlen részét a vármegye által kiépíttetni elrendeltesse — e hó 16-án a délutáni vonattal utazott el, melyben részt vettek Hallerkeői gróf *Haller János* főispán vezetése mellett *Daniel* Gábor, *Ferenczy* Károly, *Jakab* Gyula, *Lántzky* Sándor, dr. *Simó* Balázs, *Szabó* Gergely. A küldöttséget a miniszter kedden fogadta s jó akaratáról biztosította. Városunkba csütörtök délutáni vonattal tértek vissza.

Himen. Dr. *Vass* Miklós főreáliskolai tanár e hó 24-én tartja eljegyzését *Rápolthy* Domokos leányával, *Mariskával*.

Elöléptetés. A kereskedelemügyi miniszter *Leichtner* Gyula kir. mérnököt II. oszt. mérnökké léptette elő.

Színházi műsor. Vásárnap, május 22-én *Ördög mátkája*. — Hétfőn, 23-án, *Gascognei nemes*. — Kedden, 24-én, *Szigetvári vértanúk*, *Bagi* jutalomjátéka. — Szerdán, 25-én, *Gasparone*, operette. — Csütörtökön, 26-án, *Császár ezredese*. — Pénteken, 27-én, *Boccaccio*, operette. — Szombaton, 28-án, *Kaméliás hölgy*, *Rápolthy* Katinka jutalomjátéka. — Vásárnap, 29-én, *Mária bátyja*.

Deák-majális. A koll. ifjúsága 14-én tartotta jóhírű majálisát az előző évektől annyiban eltérőleg, hogy sétahangversenynyel kötötte össze a mulatságot. Már kora délelőtt aggódó szemek vizsgálatták az égboltot, honnan erősen tüztek le a napsugarai, s a kevésbé időjósok is könnyen kitalálták — esőre van kilátás. Kevéssel a mulatság előtt kezdett hullni az eső, s tartott szakadatlan másnap reggelig, s így bizony nem lehetett rajta csudálkozni, ha nem volt oly annyira népes, mint ahhoz hozzá voltunk szokva. A mulatság azonban igen jól sikerült. *Morascher* Hugó zenetanár vezetése alatt a zenekar — mely közé, annak erősítése végett, Sándorka bandájából voltak egy páran beosztva, — mintegy 36 tagból állott s fényes eredményt produkált. Igen szép volt, a *László* Jenő hegedűjátéka, ki bebizonyította, hogy mily virtuozitással kezeli a hegedűt. A vegyeskar éneke mind három esetben kitűnő volt. A hangverseny után táncz következett, mely derült hangulattal a késő éjjeli órákba is belenyult.

Osztályvizsgálatok. A székelyudvarhelyi kir. főreáliskola VIII. osztályának osztályvizsgálata e hó 14-én tartatott meg. 10-en állottak elő, s mind a 10 írásbelire is bocsáttatott, mely 16-19-ig tartott. A kath. főgymnasium osztályvizsgálata 14. és 15-én tartatott meg. A 28 jelentkezőből 27 tette le jó eredménnyel a vizsgálatot. A ref. kollegiumban 17. és 18-án történt meg. Jelentkezett 19, a kik közül ismétlésre utasított 2, míg a többi 17 írásbelire bocsáttatott, melyek ott 20-án kezdődtek és 24-ig tartanak.

Ősbudavára Sz.-Udvarhelyen. Már tettünk említést egy párszor a ref. egyházközség javára a jövő hó 6-án rendezendő nagy ünnepélyről. A rendező bizottság mindent elkövet, hogy az a már sablon-szerű népnepélytől teljesen eltérő legyen, s a programmba a legkülönfélébb mulatságos pontokat vesz fel. A részletes programmot — tekintettel annak nagyarányára — mindez ideig nem állithatta végérvényesen össze.

Vizsgarend. A székelyudvarhelyi ev. ref. kollegiumban a vizsgák 17-én a 8-ik osztályával vették kezdetük. 20-24. írásbeli érettségi vizsgálat, míg a más osztályok vizsgálatai ilyen sorrendben tognak megtartatni: *Jun. 12-én* a gyorsírásból és francia nyelvből, egyuttal pályázat a *Kis J.-féle* 25 frt 20 kr pályadíjra; d. u. 3 órákor évrő ünnepély. — *14-én* d. e. 4 ik, e. o., d. u. 3-ik e. o. és a más helybeli intézetekből bejáró református tanulók vizsgálata a hittanból. *15-én* d. e. I., VII., d. u. II., VI. g. o. — *16-án* d. e. IV., V., d. u. III., I. g. o. — *17-én* d. e. II., III., d. u. IV., V. g. o. — *18-án* d. e. VI., d. u. VII. g. o. — 20. és 21-én szóbeli érettségi vizsgálat. 24, 25, 26-án magán vizsgálatok. A vizsgálatokra az igazgatóság szívesen látja ugy a szülőket, mint az érdeklődő közönséget.

Tornavizsgálat. A helybeli ev. ref. kollegium f. hó 19-én, áldozócsütörtökön déltűn 4 órákor tartotta meg az összes gimn. osztályok tornavizsgálatát a kollegium kertben. Az ifjúság zászlóval, dob- és trombitaszó mellett vonult le négyes sorokban, katonás rendben. Az idő igen kedvező volt s így városunknak a kollegium ügyei, folytonos fejlődése és haladása iránt mindig nagy érdeklődést tanúsító intelligens közönsége is igen nagy számmal megjelent s szíves figyelemmel nézte végig a növendékek szabatos gyakorlatait. Az I. és II. csoport növendékei

Szabó Árpád tanár vezetése mellett hét pontból álló szabadgyakorlatot mutattak be négyes ütemre, azután következett a katonai szakaszgyakorlat s végül a szergyakorlat előtornászok vezetése mellett egyszerre az összes szereken. A III. és IV. csoport *Szabó* András tanár vezetése mellett csuklógyakorlatokat, tornajátékokat és katonai sor-, szakasz- és századgyakorlatot mutatott be a szakértő közönség teljes megelégedésére. Ezután következett a pályázók versenye a futás-, magasugrás-, távolugrás-, ruddal való ugrás-, nyújtó-, korlát-, gyűrűhinta- és súlydobásból. A verseny a pályázók nagy száma miatt sötét estig tartott és fényesen sikerült, a közönség nagy érdeklődéssel nézte végig s zajos tetszésnyilvánítással jutalmazta az ügyes tornászokat. A súlydobásból első lett Fosztó Dénes V. g. o. (8-25 m.), a távolugrásból Bolesch Henrik V. g. o. (5-60 m.), a magasugrásból ugyanő (1-57 m.), a ruddal való ugrásból Márton Árpád VII. g. o. (2-45 m.). A Gyertyánffy testvérek egy aranyas pályadíját, mint legjobb tornász Dali Géza VIII. g. o. tanuló nyerte el. A tanárikar által kitűzött jutalomdíjakhoz a közönség köréből még hozzájárultak: Bocz Elek 4 koronával a távolugrás és nyújtóra, ifj. Solymossy János 6 koronával a ruddal való ugrás-, súlydobás- és korlátra, Becsek Aladár 4 koronával a gyűrűhintára s így összesen 16 tanuló kapott pénzjutalmat, a többi sikerrel pályázó pedig dicséretet.

Halálozások. *Losdorfer* Emil m. árvaszéki levéltárnokot e hó 15-én súlyos csapás érte, mennyiben neje Kozma Amália, hosszas szenvedés után kimult. Az elhunytat férje és két gyermeke *Kálmán*, *Emília* siratja. — E hó 16-án életének 76-ik évében hunyt el érszalacsí *Kovács* János ügyvéd. Temetése 18-án volt meg az ev. ref. vallás szertartása szerint. Halálát nagyszámu rokonság gyászolja.

Konfirmációi ünnepély. E hó 19-én volt az ev. ref. templomban a hitben megerősítendő növendékek kikérdezése. 15 tanuló, 14 iparos, kereskedő és 30 leány, összesen 59 lett kikérdezve. A fogadás-tétel, felolvasás, fogadásuk megerősítésére pedig ma délelőtt az isteni tiszteletet megelőzőleg lesz, mely alkalommal *Morascher* Hugó zenetanár vezetése alatt a főreálisk. dalkara, zene- és orgonakísérettel *Händel* *Diáldalének*-ét adja elő. Lesz ima, s azután a Dalegylet *Bethoven* *Isten dicsőségét* énekli, mit alkalmi beszéd fog követni, mely után az urvacsoraszítés veszi kezdetét, s az ünnepély a hűvek énekével végződik. Az előkészítést *Kovács* Sándor lelkész végezte.

Iparos önképző közgyűlése. Az iparos önképző és betegsegélyező egyesület f. hó 15-én tartotta r. közgyűlését, melyen elnökké lettek megválasztva: *Solymossy* Endre, *Bedő* Ferencz; alelnökökké: *Fülci* Dénes, *Bartók* István; titkár *Csillag* József lett, míg pénztárnok *Ferenczy* János.

Gróf Majláth Gusztáv püspök városunkban.

Tegnap délután 2 órai vonattal érkezett meg városunkba gróf *Majláth* Gusztáv erdélyi róm. kath. püspök.

Fogadására már a reggeli vonattal leutaztak a küldöttségek, hogy az illusztris vendég fogadását annál inkább impozánsabbá tegyék. Az egyházmegye küldöttségében részt vettek *Soó* Gáspár vezetésével *Demény* Ferencz, dr. *Válcik* Ferencz, *Paschek* Viktor, *Oláh* Antal, *Sándor* Dénes, *Daróczi* Miklós, *Bálint* György, *Gergely* Ferencz. A püspök Brassó felől jövő vonattal érkezett Héjjasfalvára. Kíséretében voltak: *Gergely* Ignác old. kanonok, *Balogh* József titkár, *Ávedik* Lukács erzsébetvárosi esperes. Megérkezése után *Soó* Gáspár röviden üdvözölte, mire ő melegen válaszolt, s beszédében kifejezést adott annak, hogy a székelyföld bércezes vidékét régi ohaja volt már felkeresni. Azután Segesvárra utazott le a már hozzá csatlakozott küldöttséggel, hol a templomban rövid misét tartott, üdvözölte, buzdította a hívőket és áldoztatott.

A 11 órai vonattal indultak el Segesvárról, s dél már rég elmúlt amidőn Sz.-Kereszturra érkeztek, hol a pályaudvar díszbe volt öltöztetve, s üdvözlétére a polgári zenekar is kivonult. Itt *Jakab* Gyula alispán vezetése alatt Dr. *Demeter* Lőrincz, *Koncz* Aurél, *Szabady* Tivadar, *Kiss* Kálmán, *Gálffy* Kálmán, *Szabó* Gábor és ifj. *Jakab* Gyula várták, mint a vármegye küldöttei. A püspök a perronra kiszállott, s *Jakab* Gyula alispán röviden a vármegye nevében üdvözölte, mire szintén röviden válaszolt.

Városunkba a délutáni 2 órai vonattal érkezett meg. A pályaudvaron rengeteg nép gyűlt egybe. Tes-

tületileg kivonult a város, a vármegye, áll. épít. hivatal, pénzügyigazgatóság. stb. A vonat a Rákóczy-induló hangja mellett érkezett be a pályaudvarra, s megérkezésekor riadó éljenzés fogadta. Üdvözlétére kiűn volt hallerkeői gróf *Haller* János főispán, dr. *Török* Albert ny. főispán, s mindkettő beszédére röviden válaszolt.

Valóban impozáns volt a bevonulás. Ő excellenciája saját fogatára ült fel, melyet megelőzőleg városunkba küldött. Kocsiját mindkét felől lovas-banderisták vették közre, melyeknek száma, mintegy 36-ra volt tehető, míg a kocsiké meghaladta a 40-et. Az első diszkapu az ugynevezett Jézus-kuttól pár lépésnyire volt felállítva, hol a város nevében *Demeter* Dénes h. polgármester üdvözölte.

A második diszkapu a kántor-lak mellett volt, hol a ker. papság, az apácák várták, s a leányiskolai növendékek sorfala között vonult fel a templom ajtaáig, hol *Jung-Oseke* Lajos apát-plebános teljes ornatusban fogadta. Röviden üdvözölték egymást, mialatt a templom kulcsát átvette. Benn a templomban rövid misét tartott, a hívőket a szószékről gyönyörű szavakkal üdvözölte, buzdította a jóra, s meghívta az östve 6 órákor tartandó miséhez.

Rövid pihenés után fogadta a küldöttségeket, melyek ilyen sorrendben mentek hozzá: 1. kath. és g. kath. papság; 2. hallerkeői gróf *Haller* János; 3. ev. ref. papság; 4. *Jakab* Gyula alispán vezetése alatt a vármegye, áll. épít. hivatal, városi tanács s ugyanekkor *Szabó* Albert kir. közjegyző; 5. pénzügyigazgatóság *Brey* Imre titkár vezetésével; 6. egyházi tanács; 7. kath. tanári kar; 8. *Tibád* Antal és *Ugron* János; 9. banderium.

Minden egyes küldöttséget a legnyájasabban fogadta s mindenik üdvözlésére röviden válaszolt.

Östve impozáns fáklyás zene volt tiszteletére, mely alkalommal *Embery* Árpád tanár intézett hozzá beszédet.

A bevonulás alkalmával város zászló díszben uszott, s a nap mosolyogva tekintett alá

Máma délelőtt szenteli fel *Tréfán* D. Leonárd szt.-ferenczrendi áldozárt.

Nyilttér.

Lapunk máj. 8-iki száma (19.) vezércikkre reflektál a Sz.-U. hetilapban megjelent *Boldizsár* Dénes kaczkói tanító Petőfi felfedezése- és leleplezése. Cikkünk — mint minden lap, mely tudomást vett az esetről — elítélte úgy szerzőt, mint szerkesztőt — ilyen cikknek közreadásáért, melyekre nagyon helyesen a cikk értelmi szerzője nem válaszolt, hanem előállt érte valami bőrbe bujt oroszlán s ropant hangon rároffent lapunkra, s megdönteni igyekezett magukat az egykoru tanukat, s jó izlést nélkülöző hangon cikkezik arról, mit lapunk felelős szerkesztője magára nézve sértőnek talált és távirati uton kihivatta annak szerzőjét.

A nagyközönség türelmével egyáltalán nem akarunk visszaélni, azonban a dolgok kifejlődésének ismertetéseért az ügy lefolyását egész terjedelmében közöljük:

Jegyzőkönyv

felvetett Sz.-Udvarhelyt 1898. május 17-én a Cs. Szabó Kálmán ur és Betegh Pál urak között felmerült lovagias ügyben.

Jelen voltak: Becsek Aladár, Botz Elek urak, mint Cs. Szabó Kálmán ur megbízottjai és Gyertyánffy Gábor, Szabady Tivadar urak, mint Betegh Pál ur megbízottjai.

Becsek Aladár és Botz Elek urak a „Székely Udvarhely“ 1898-iki 20-ik számában „Kossuth és Petőfi“ cím alatt megjelent cikkben az „Udvarhelyi Híradó“ felelős szerkesztője Cs. Szabó Kálmán urra személyesen sértő kifejezéseket látnak és a „Székely Udvarhely“ felelős szerkesztője Betegh Pál urtól elégtételt követelnek, miután ő a cikkért a felelőséget elvállalta.

Gyertyánffy Gábor és Szabady Tivadar urak megbízójuk nevében kijelentik, hogy Betegh Pál ur az „Udvarhelyi Híradó“ „Kossuth és Petőfi“ című vezércikknek nem szerzőjét, még kevésbé Cs. Szabó Kálmán urat, az „Udvarhelyi Híradó“ felelős szerkesztőjét kívánta személyesen sérteni és ha ő a „Székely Udvarhely“ cikkében mégis személyes sértést látnának, hajlandó lapjának legközelebbi számában az ügy kiélesedése fölötti *sajnálata*nak kifejezést adni. Gyertyánffy Gábor és Szabady Tivadar urak egyidejűleg kifejezik, hogy a „Székely Udvarhely“ idézett cikkében személyes sértést ők sem találnak

és így elégtételvévés- és adásnak szükségét fennfogni nem látják.

Becsek Aladár és Botz Elek urak megbízójuk nevében kijelentik, hogy az előbbi pontban felajánlottat elégtételadásnak nem tartják és vagy fegyveres elégtételt, vagy pedig a következő nyilatkozatnak: „a „Székely Udvarhely“ 20-ik számában „Kossuth és Petőfi“ cím alatt megjelent cikkért Cs. Szabó Kálmán ur az „Udvarhelyi Híradó“ felelős szerkesztője sértve érezte magát. Minthogy a cikkért a felelősséget magamra vállaltam, ezennel kijelentem, hogy Cs. Szabó Kálmán urat sérteni nem kívántam, ezért tőle teljes tisztelettel bocsánatot kérek, ugy nemkülönb az „Udvarhelyi Híradó“ ezimű lapot kicsinyítő kifejezéseikért tőle, mint a lap felelős szerkesztőjétől szintén bocsánatot kérek — Betegh Pál s. k. a „Székely Udvarhely“ felelős szerkesztője“ a „Székely Udvarhely“ legközelebbi számában megjelentetését kívánják, a nyiltéri rovatban, cicero betűkkel.

Gyertyánffy Gábor és Szabady Tivadar urak kijelentik, hogy az előbbi pont tartalmát felöklkel közlik és a tárgyalás folytatását a mai nap délután 6 órára Gyertyánffy Gábor ur lakására tűzik ki, mit Becsek Aladár és Botz Elek urak tudomásul vesznek. Sz.-Udvarhelyt, 1898. május 17-én d. u. 4¹/₂ órakor.

Becsek Aladár s. k.,
Botz Elek s. k.,
Cs. Szabó Kálmán ur megbízottjai.

Gyertyánffy Gábor s. k.,
Szabady Tivadar s. k.,
Betegh Pál ur megbízottjai.

1898. május 17-én d. u. 6 órakor alólírottak ismét találkozáva, folytatták a tárgyalást.

Gyertyánffy Gábor és Szabady Tivadar urak előadják Becsek Aladár és Botz Elek uraknak, hogy megbízójuk Betegh Pál ur a cikk íróját nem nevezi meg, hanem a felelősséget továbbra is megtartja és miután a kihívó urat sérteni nem akarta személyében, fegyveres elégtételadást is fölöslegesnek tart, de a mai felajánlott nyilatkozatot hajlandó azzal kibővíteni, hogy a cikk 3., 4., 5. és 6-ik sorait idézőjében visszavonni hajlandó.

Becsek Aladár és Botz Elek urak ezen kibővített nyilatkozattal nincsenek megelégedve és felök nevében a kifejezett bocsánatkérést vagy pedig fegyveres elégtételt kívánnak.

Gyertyánffy Gábor és Szabady Tivadar urak kijelentik, hogy részükről az ügyet befejezettnek tekintik.

Sz.-Udvarhelyt, 1898. máj. 17. d. u. 6¹/₂ óra.
Becsek Aladár s. k., **Gyertyánffy Gábor** s. k.,
Botz Elek s. k., **Szabady Tivadar** s. k.

Tekintetes

Cs. Szabó Kálmán urnak.

Megbízásodból kifolyólag Betegh Pál urat a „Székely Udvarhely“ 1898. 20. számában „Kossuth és Petőfi“ cím alatt megjelent téged is sértő kifejezéseikért e hó 17-én felkerestük s a cikk szerzőjére nézve felvilágosítását kértük. Miután ő a cikk szerzőjét nem nevezte meg, hanem azért a felelősséget magára vállalta — provokáltuk. Segédeiül Gyertyánffy Gábor és Szabady Tivadar urakat küldte ki a tárgyalás színhelyére, kikkel az ügyet tárgyalva, a békés megoldás végett felajánlottuk a jegyzőkönyvben olvasható nyilatkozatot és annak lapjában való közreadását követeltük, mit felülkel közölve, tagadó válaszzsal tértek vissza. Sem fegyveres elégtételt nem adott, sem bocsánatot nem kért — részedről az ügyet teljesen befejezettnek nyilvánítjuk.

Székely-Udvarhelyt, 1898. május 17-én.

Becsek Aladár.
Botz Elek.

A fenn közölt jegyzőkönyvhöz és hozzám intézett levélhez még egy pár megjegyezni valóm van.

Én Betegh Pál urtól, mint a „Sz.-U.“ felelős szerkesztőjétől kértem elégtételt, úgy reám, mint az „Udvarhelyi Híradó“-ra vonatkozó sértéseieért. Az elégtételt megtagadtattott. Igazán sajnálom, hogy a lovaggá ütés nem sikerült; — ő zárkózott el előle. **E helyen** több szavam nincs ez ügghöz, mert a ki öntudatosan sért, már előre készülve arra, hogy azért elégtételt nem ad, az ilyen emberrel kutyakorbácsal szoktak végezni. Hanem arról is meg vagyok győződve, hogy a kérdéses cikket nem ő írta, hanem valaki más, ki jónak látta incognitóját megőrizni; s kérdem, vajon milyen gyáva ember az, ki még egy gyávább ember háta mellé menekül? Különben tartozom kijelenteni azt, hogy a kérdéses cikkben foglalt amaz állítás, mintha e tisztességtelen szenzáció vadászatért csak én támadtam volna meg — szándékos tévedés, mert valamennyi elítélte, de különösen az „Egyetértés“ f. hó 4-iki száma, a hol alapos támadás van nem csak a cikk, de a személy ellen is.

Cs. Szabó Kálmán.

Sz. 2047—1898.
polg.

Hirdetmény.

Kányádi lakos, Dénes Berta kérelme folytán ezen kir. törvényszék, meghagyja ismeretlen helyen tartózkodó Pásztor Gergelynek, hogy kérelmező nejével a házassági életközösséget ezen hirdetménynek a hivatalos lapban történt harmadszori közzétételétől számított egy évi záros határidő alatt annyival inkább állítsa vissza, mert ellenesetben házasságát, a kérelmező kérésére folytán felfogja bontani. Együttal felhívja Pásztor Gergelyt, hogy tartózkodási helyéről ezen kir. törvényszéket annál inkább értesitse, mert ellenkező esetben a megindítandó válóperben ügygondnok fogja képviselni.

A kir. törvényszéknek Székely-Udvarhelyt, 1898. április hó 7-én tartott üléséből.

Mentovich,
elnök.

Dobay Dénes,
jegyző.

FOGGYÓGYÁSZATI MŰTEREM.

Van szerencsém tisztelettel értesíteni, hogy **f. hó 21-étől, tegnapról kezdve** a „Központi szálloda“ 1. számú szobájában fog- és szájbetegeknek rendelek.

Tisztelettel

Dr. Aczél Sándor, fogorvos.

M. kir. államvasútak.

Nyári menetrend.

Érvényes 1898. május 1-étől.

V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.	V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.
715			300	ind. Székely-Udvarhely ér.	159		620
731			316	Bikafalva	140		601
743			329	Bögöz	127		547
807			354	N.-Galambfalva	110		530
823			411	Bethfalva	1241		501
831			421	Székely-keresztur	1232		453
848			438	Ujszékely	1203		429
902			454	érk. Héjjasfalva ind.	1148		414
909			1025	Brassó		209	800
921			504	ind. Héjjasfalva ér.		1112	403
951	553	1140	532	Segesvár		1051	340
	654	101		érk. K.-Kapus ind.		945	213
		419		N.-Szében			
	656	125		ind. K.-Kapus ér.		943	158
	849	433		érk. Kocsárd ind.		752	1054
		1030		M.-Vásárhely		1030	115
	854	443		ind. Kocsárd ér.		750	1042
	1040	645		Kolozsvár		555	833
	231	1117		Nagy-Várad		211	342
	750	620		érk. Budapest ind.		915	830

☛ Az indulási és érkezési idők középeurópai időre vonatkoznak.

☛ Az éjjeli idő esti 6⁰⁰ órától reggeli 5⁰⁰ perczig, a perczeket jelző számjegyek aláhuzásával vannak kitüntetve.

☛ Utánnymat nem díjaztatik. ☛

SZIVATYTYUKAT

házi, ipari, mezőgazdasági építkezési és egyéb nyivános célokra
kéz, járgány és erőhajtásra,

TÜZFECSKENDŐKET

városi, községi, gazdasági és gyári
tűzoltóságoknak.

harangokat és harangállványokat

templomok, iskolák stb. részére.

Büzmentesen működő peczegödör tisztító készülékeket, utczai öntöző-kocsikat, sárkaparókat

készít és ajánl a

A BPESTI SZIVATTYU és GÉPGYÁR R.-TÁRSASÁG
(ezelőtt VALSER FERENCZ)

BUDAPEST, VI., külső váci-ut 45.

☛ Árjegyzék és költségvetések ingyen és bérmentve. ☛

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában Sz.-Udvarhelyt.